

han ikke vilde holde paa Lovforslagets § 27, kan jeg dog ikke undlade til de Bemærkninger, som i saa Henseende allerede ere fremkomne fra det ærede 1ste Medlem for 9de Kreds (N. Rasmussen), endnu at knytte et Par Bemærkninger, navnlig fordi det ærede 2det Medlem for 9de Kreds (Gstrup) tog denne Sag temmelig alvorlig. Han tog den egentlig fra to Sider. Naar han fra den ene Side talte om, hvorvidt Hartkornet er et retfærdigt Skatteobjekt med Hensyn til at præstere Kjørsele, da kan jeg heri følge og forstaa ham, skøndt jeg naturligvis af de Grunde, som allerede ere anførte, er aldeles uenig med ham; men naar han paa den anden Side siger, at det slet ikke gaar an at holde sig til de gamle Kjørselelister, fordi man da kan komme til at kjøre med Stude efter en Væge eller en Jor-demoder, saa staar der ganske vist i § 27, at Studeskjørsel ikke kan benyttes til saadanne Reiser; men jeg beder ærede Medlemmer erindre, hvorledes Forholdene ere for Diebliffet. Desværre har jeg ikke synderlig Kjendskab til Studeskjørselen, da den jo ikke bruges her paa Verne, men jeg tror dog, at Kjørselelisterne allevegne nu ere ordnede saaledes, at der ikke kan være Tale om at kjøre med Stude efter Væge eller Jor-demoder, selv om den Mand, der staar for Tour, kjører med Stude; vi maa jo erindre, at der ikke er givet strenge og ufravigelige Forskrifter i Henseende til Omgangen mellem de Kjøreligtige. Der staar i § 47 i Forordningen af 1844 om Fribeholdningsvæsenet, at Omgangen for disse Reiser skal rette sig efter, hvad der hidtil har været Skik og Brug i hvert Sogn, medmindre Forstanderskabet finder det tilraadeligt heri at foretage Forandring, og det er ganske vist, at Sagen godt kan ordnes saaledes, at der ikke bliver Tale om at kjøre med Stude efter Væge, lige som jeg er vis paa, at der ikke vilde findes et Sogn i hele Landet, som staar saa langt tilbage i Henseende til Ordningen af Kjørselepligten, at noget Saadant der kunde ske. Hovedgrunden for mig er imidlertid den, at, naar omtrent al Naturalkjørsel aflaffes, er det urimeligt at gjøre sig Uleilighed med at flude en ny Basis for tilbagestaaende Kjøreligt; er det hidtil gaaet paa denne Maade

med 10 Gange saa mange Kjørster, saa kan det vel nok nu vedblive paa samme Maade. Hvad Hesteholdet angaar, da maa jeg til, hvad det ærede 1ste Medlem for 9de Kreds (N. Rasmussen) yttrede, foie, at dette i Praxis vil være et meget vanskeligt Forhold at komme ind paa. Naar det ærede Medlem f. Ex. holder to Rideheste, een til sig og een til sin Hustru, skal han saa præstere Kjørsele af disse to Heste eller ikke? Der vil saaledes let komme store Ubilligheder frem, og navnlig gjælder dette ligeoverfor Smaafolk, som ikke have Hartkorn, men som holde et Par Heste, f. Ex. Smaakjørerene, Fragtmænd eller hvad man vil kalde dem. Jeg kan derfor ikke anse det for heldigt her at forlade Hartkornet.

Indenrigsministeren: Jeg vil blot overfor den ærede Drøfører bemærke, at der i Lovforslaget staar „Kjøre eller Arbeidsheste“, og hvad Smaakjørerene angaar, saa kan jeg, naar det som sagt ikke er nogen Skat — men der er jeg jo ikke enig med den ærede Drøfører — men derimod Noget, som skal udføres for Betaling, ikke se, at det er saa farlig en Sag, i Særdeleshed naar man gaar ind paa at indskrænke Kjørsterne, saaledes som Flertallet ønsker, og jeg er villig til at gaa ind paa, at disse Smaakjørerere maa ske en Gang hvert Fjerdingaar komme til at gjøre en lille Kjøretur til den nærmeste Kjøbstad.

Griffen: Skøndt jeg ikke tror, det vil have nogen Indflydelse paa Afstemningen over Forslagene under Nr. 31 og 32, skal jeg dog ikke undlade at udtale, at et andet æret Medlem af Udvalget, nemlig det 2det kongevalgte Medlem (S. N. Jacobsen), og jeg ikke have kunnet slutte os til noget af disse Forslag, idet vi holde os overbeviste om, at man fuldt saa trygt kan gaa til at hortilteiters Veierie, som man kan gaa ind paa at lade alle Kjørsele udføre ved Entreprisen. Dette Sidste anse vi for noget vanskeliggere; men ere dog gaadede ind paa det. Med Hensyn til Hortilteiteringen af Veiene vide vi vel, at der hos mange af Kommunerens Beboere er en Frygt tilstede for at gjøre det; men det er dog bekendt, at, hvor det en Gang er indført, der er man ikke vendt